

HAMU v Praze, katedra zpěvu a operní režie - odborný asistent Pavel Horáček

Oponentský posudek na habilitační řízení za celoživotní umělecký výkon

Odborný asistent Pavel Horáček má za sebou prestižní uměleckou a pedagogickou dráhu. Divadelní kariéru nastartovala po studiích na Pražské konzervatoři, účasti v Armádním uměleckém souboru a krátkodobém hostování v operním studiu HAMU nabídka vystoupit v opeře Národního divadla v Praze v roli Figara v Mozartově opeře Figarova svatba. Tato inscenace dirigenta Františka Vajnara a režiséra Přemysla Kočího znamenala pro něho od sezóny 1978-79 počátek v pozici sólisty opery.

Basbarytonista Pavel Horáček se začal uplatňovat v zahraničním a českém repertoáru mezi slavnými kolegy, dirigenty a režiséry osmdesátých let minulého století. Ve Zlatu Rýna v roli Fasolta se poprvé seznámil s wagnerovským repertoárem pod vedením dirigenta Františka Vajnara a režiséra Ladislava Štrose, který ho dále obsazoval v soudobých operách Václava Kašíka, Ivana Jirka, Evžena Zámečnicka, Jiřího Pauera, Ivo Jiráka. Ztvárnil role také v operách Bohuslava Martinů – ve Hrách o Marii, Juliettě a Ariadně. Podstatnou součástí Horáčkova repertoáru byly i postavy verdiovského bel canta, např. Fernando v Trubadúru, Velký inkvizitor v Donu Carlosovi či Monterone v opeře Rigoletto. Za jeho působení se velká pozornost věnovala operám Bedřicha Smetany; byl Bonifácem v Tajemství, Budivojem v Daliborovi, Chrudošem v opeře Libuše, Rarachem v Čertově stěně, jenž náležel k nejpropracovanějším postavám, které vytvářel s dirigentem Zdeňkem Košlerem a režisérem Ladislavem Štrosem. Z Dvořákovy díla jmenujme Adolfa v Jakobínovi a Marbuela v opeře Čert a Káča. K nejvýznamnějším počínům náležel bezesporu Horáčkův Don Giovanni z Mozartovy opery oper v obnovené inscenaci dirigenta Zdeňka Košlera a režiséra Václava Kašíka, kde spoluúčinkoval mj. s legendárním Karlem Bermanem v roli Leporella; Československá televize zaznamenala dílo u příležitosti 200. výročí, které uplynulo v roce 1987 od světové premiéry díla v Praze. K nejzásadnějším postavám, které Pavel Horáček zpodobnil, patřil rovněž Modrovous z opery Bély Bartóka v inscenaci Zdeňka Košlera a Karla Jerneka, v níž alternovaly Libuše Márová a Naděžda Kniplová jako Judith.

Po rozdělení operního souboru v roce 1992 se Pavel Horáček stal sólistou Státní opery Praha. Účinkoval znovu v dramatických a charakterních rolích v mnoha inscenacích s různými týmy i zahraničními tvůrci. Ztvárnil známé role světového repertoáru, např. Ramfise v Aidě; v Hoffmannových povídkách čtyřroli Dapertutta, Coppelia, Lindorfa a Mirakela, v Tosce Scarpia a Angelottiho, v Cosi fan tutte Dona Alfonsa atd.

Od roku 1998 do roku 2018 působil Pavel Horáček jako sólista v opeře Divadla J.K.Tyla v Plzni, kde si rozšířil repertoár mj. o další výrazné role smetanovské a dvořákovské. Obohacením pro něho byly rovněž postavy z komických oper; ztělesnil Dona Bartola z Rossiniho Lazebníka sevillského i z Mozartovy Figarovy svatby, Dona Pasquale a mj. také Šimona z Vojáka a tanečnice Bohuslava Martinů.

Po celou dobu své úctyhodné umělecké cesty hostoval rovněž na našich operních scénách a více než deset let působil v přírodním divadle v pražské Šárce. Bohatá byla i jeho koncertní činnost: věnoval se písňovému repertoáru (např. účast na festivalu Pražské jaro) a pravidelně vystupoval ve svém oboru v kantátách, oratoriích, vokálně instrumentální světské a duchovní

tvorbě apod. Zpíval v Janáčkově Glagolské mši, Martinů Gilgamešovi, reprezentativních kompozicích Šostakoviče, Dvořáka, Verdiho, Beethovena, Mozarta aj. V operních inscenacích a na koncertních pódíích vystupoval rovněž v několika zemích Evropy, Asie a Spojených státech amerických. Nahrával pro Český rozhlas, Supraphon a Českou televizi.

Součástí pedagogické práce Pavla Horáčka je i účast v porotách pěveckých soutěží. Už od roku 2000 učil v Dětské opeře Praha, od roku 2011 byl pedagogem Teplické konzervatoře. Na HAMU v Praze na katedře zpěvu a operní režie působí od roku 2016.

Z Horáčkovy přiložené práce, kterou nazval Reflexe, vyplývají mnohé poznatky o jeho uměleckém a pedagogickém úsilí, v němž uplatňuje své letité zkušenosti z praxe. Jeho vynikající paměť je východiskem pro vytvoření přesvědčivého obrazu operního dění, je i podnětnou historickou sondou. Charakteristiky inscenátorů, spoluúčinkujících a kolegů působivě zachycují podstatu umělecké práce a Horáčkův odborný názor. Jeho styl je noblesní, vzpomínky na studium a umělecké úkoly vyjadřují pochopení a úctu k pedagogům, kterými byli na Pražské konzervatoři pěvci Karel Berman a zejména jeho otec Jaroslav Horáček.

Za význačnou dlouholetou uměleckou činnost s přihlédnutím k pedagogickému působení doporučuji Pavla Horáčka k habilitaci a udělení hodnosti docent na Hudební a taneční fakulty Akademie múzických umění v Praze.

V Praze 15. března 2022

PhDr. Stanislava Střelcová